

דעם רבינ'ס אעסיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע"א

המעשה עם הבחינות
בלשון הקודש

מעשה י"א
מבן מלך ובו שפחה
שנתחלפו (2)
גליון 68

שבת שלום קוראים יקרים

"פעם אחת יצא לבדו לטליל..." כש'הודי נמצא בתוך הישוב, בסביבה של הרבה אנשים, אין לו פנאי לראות מה קורה איתו. הוא לא יכול להתבונן על עצמו ולראות מה המצב שלו: האם העבד השתלט על המלוכה, (דהיינו, המריית הגוף, והיצרים הרעים שמוכילים אותו), וכן המלך האמתי, שזה הרצון הפנימי התמים והקדוש, וכח ההתגברות על החמר, מרחק ומיאוש. ובשביל להתחיל לראות קצת מה באמת קורה איתנו, צריך להתרחק קצת מן הישוב.

רבנו ז"ל מלמד אותנו "בני אדם הם מונעים גדולים מאד". פי זה ידוע, שכש'אדם נמצא בחברת אנשים, הוא לא תמיד אמתי כמו בזמן שהוא עם עצמו. ועוד יותר אומר רבנו: "ודע, אם היה האדם לבדו ולא היה אצלו בני אדם אחרים למנעו אף-על-פי שגם אז היו פאים על האדם כל הבלבולים וכל המחשבות הטורדות וכל המניעות, אף-על-פי-כן בודאי היה מטה עצמו לדרך החיים כי סוף כל סוף היה מטה תמיד לדרך האמת". (שיחות הר"ו פא) וכן אנו רואים גם כאן במעשה, ש'יצא הבן מלך האמתי לבדו לטליל קצת, פתאום התחילו לעלות בדעתו הרהורי תשובה, והתחיל להסתפל מה נעשה עמו, "ובא לו על דעתו מה שעבר עליו... ונתישב דעתו... היתכן מה שעשיתי... והתחיל להצטער ולהתחרט מאד על המעשים רעים שעשה".

על כן מי שרוצה למלט את נפשו מבאר שחת ולזכות להיות בן מלך אמתי, קשור ומחבר למלך מלכי המלכים,

צריך לדבק בעצת העצות של רבנו ז"ל - "התבודדות", ש'כבר על זה אמר רבנו "שהיא מעלה עליונה וגדולה מן הכל". (לקו"מ תנינא כ"ה) וכאן מתוך המעשה אפ'שר להבין שעצם היציאה מחוץ לישוב, אף על פי שאין לו דבורים, ולא זכה לשפך לבו כמים נכח פני ה', עצם זה שנפגש עם עצמו לבדו - זה כבר רפואה גדולה מאד לבן המלך האמתי. אנו רואים שגם הבן שפחה שהיה מלך אכזר, אפלו הוא, נתעורר והתחיל לפשפש במעשיו על ידי ש'יצא לצוד חיות מחוץ לישוב והיה לבד עם עצמו. כל שכן מי שזוכה לדבר עם המלך כדבר איש אל רעהו ולספר לפניו כל לבו, שאין לשער במח גדל הישועה והרפואה לנפש שמקבל מעצם הקשר עם מי שאמר והיה עולם. "פי על-ידי שמתבודד ומפרש שיחתו בינו לבין קונו, על-ידי-זה הוא זוכה לבטל כל התאוות והמדות רעות, עד שזוכה לבטל כל גשמיותו". (לקו"מ נב)

אשרי מי שאוחז בזה בקביעות ומצית לצדיק בפשיטות, לקבוע לו על-כל-פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוני ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, ש'יקרבו אליו לעבודתו באמת". (לקו"מ תנינא כ"ה) שאז יזכה בודאי לברר לעצמו מי הוא באמת, ומה תפקידו ותכליתו בזה העולם, עד ש'יכניע את העבד תחתיו, ויזכה למלכות דקדשה באמת, אמן.

שבת שלום ומברך!

מה זאת עשה אלקים לי:
... אס-כן, שהשם יתברך
יכול לעשות כזאת...
וכי כך היה ראוי לי להתנהג...?

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה י"א מן מלך ובן שפחה שנתחלפו (2) שפחה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

הבן מלך בודאי אינו ראוי לי זאת, ואם איני בן המלך גם כן אינו מגיע לי זאת, להיות בורח ומגרש.

ונתישב בדעתו: אדרבא, אם כן, שהשם יתברך יכול לעשות כזאת, להחליף את בן המלך ושיעבר עליו כנ"ל, אם כן היתכן מה שעשיתי? וכי כך היה ראוי לי להתנהג כמו שעשיתי? והתחיל להצטער ולהתחרט מאד על המעשים רעים שעשה,

ואחר כך חזר למקומו וחזר אל השכרות, אף מחמת שכבר התחיל להתחרט, היה מבלבל אותו המחשבות של חרטה ותשובה בכל פעם.

פעם אחת הניח עצמו לשכב. וחלם לו, אף שבמקום פלוני יש יריד ביום פלוני, שילך לשם. ומה שיזדמן לו בראשונה איזה עבדות להשתפר, יעשה אותו העבדות, אף אם אינו לפי כבודו.

והקיץ. והחלום הזה נכנס לו מאד במחשבתו. כי לפעמים עובר הדבר תכף מן המחשבה, אף דבר החלום הזה נכנס הרבה במחשבתו. אף אף על פי כן היה קשה בעיניו לעשות זאת, והלך יותר אל השתיה. וחלם לו יותר החלום הנ"ל כמה פעמים, ובלבל אותו מאד.

פעם אחת היו אומרים לו בחלום: אם אתה רוצה לחוס על עצמה, תעשה כנ"ל! והכרח לקיים את החלום.

והלך ונתן מותר המעות שהיה לו עדין על האכסניא, גם המלבושים חשובים שהיה לו הניח

והמלך הנ"ל תפס את המלוכה בחזקה, וכשהיה שומע, שיש איזה אנשים, שמרננים ומדברים מהחלופ הנ"ל, היה מענישם ונוקם בם מאד, ומלך בתקף ועז.

ויהי היום, ונסע המלך עם שריו לתפס חיות. (שקורין נאולאויע) ובאו למקום נאה, ונהר מים לפני המקום ההוא. ועמדו שם לנוח ולטייל, והניח עצמו המלך לשכב, ובא על דעתו המעשה הנ"ל שעשה, שגרש את הבן הנ"ל בחנם, כי ממה נפשך: אם הוא בן המלך לא די שנתחלף? מדוע יהיה נתגרש מכאן? ואם אינו בן המלך גם כן אין מגיע לו לגרשו, כי מה חטא?

והיה המלך חושב בזה ומתחרט על החטא והעולה הגדולה הזאת שעשה, ולא ידע לתת עצה לנפשו מה לעשות בזה, ואי אפשר לדבר מדבר כזה עם שום אדם להתיעץ עמו;

ונתעצב בדאגה מאד, ואמר להשרים לשוב, כי מאחר שנפלה עליו דאגה, אין צריכין עוד לטייל, וחזרו לביתם.

וכשחזר המלך לביתו, בודאי היו לו כמה ענינים ועסקים, ונתעסק בעסקיו ועבר מדעתו ענין הנ"ל.

והבן הנ"ל, שנתגרש (אשר הוא בן המלך באמת) ועשה מה שעשה ובזבז מעותיו, פעם אחד יצא לבדו לטייל. והניח לשכב, ובא לו על דעתו מה שיעבר עליו, וחשב מה זאת עשה אלקים לי: אם אני

גם־כן על האכסניא. והוא לקח לעצמו מלבוש פשוט של סוחרים, כגון (אפיטשע) ונסע על היריד. ובא לשם.

והשפים והלך על היריד. ופגע בו סוחר אחד, ואמר לו: רצונך להשתפר באיזה עבדות? השיב לו הן. אמר לו: אני צריך להוליך בהמות, תשכיר עצמך אצלי? והוא לא היה לו פנאי לישוב את עצמו בזה, מחמת החלום הנ"ל. וענה ואמר תכף הן! והסוחר שכרו תכף. ותכף התחיל לשמש עמו ולצוות עליו, כדרך האדון על משרתיו.

והוא התחיל להסתפל בעצמו: מה עשה?! כי בודאי אין ראוי לו עבדות כזה, כי הוא איש רב, ועתה יצטרך להוליך בהמות ויכרח לילך רגלי אצל הבהמות. אך אי אפשר להתחרט. והסוחר מצוה עליו כדרך האדון. ושאל את הסוחר: איך אלך לבדי עם הבהמות? השיב לו: יש עוד רועים מוליכי בהמות שלי, ותלך עמם. ונתן לו לידו איזה בהמות שיוליכם, והוליכם חוץ לעיר.

ושם נתקבצו יחד שאר הרועים המוליכים הבהמות, והלכו יחד. והוליך את הבהמות. והסוחר היה רוכב על סוס, והלך אצלם. והסוחר היה רוכב באכזריות וכנגדו היה באכזריות, יותר מאד.

והוא היה מתפחד מאד מאד מן הסוחר, מחמת שראוהו באכזריות גדול כנגדו, והיה מתירא פן יכה אותו הכאה אחת במקלו וימות תכף (הינו כי מרב דקותו פי היה איש רב מאד על פן נדמה לו פן) והיה הולך עם הבהמות והסוחר אצלם. ובאו לאיזה מקום,

ולקחו השיק שמנח בו הלחם של הרועים, ונתן להם (הסוחר) לאכל. ונתנו לו גם־כן מלחם זה, ואכל.

אחר־כך היו הולכים אצל יער עב מאד. (הינו שהאילנות הם רצופים ותכופים מאד זה אצל זה) והלכו ותעו שתי בהמות מהבהמות של זה הבן שנעשה רועה אצל הסוחר כנ"ל.

וצעק עליו הסוחר, והלך אחריהם לתפסם, והם ברחו יותר. ורדף אחריהם. ומחמת שהיער היה רצוף ועב, תכף כשנכנס לתוך היער לא ראו זה את זה, ונתעלם מעיני החברים שלו מיד.

והוא היה הולך ורדף אחרי הבהמות, והם בורחים. ורדף אחריהם הרבה עד שבא לתוך עבי היער.

ונתישב: בין כף ובין כף אמות. כי אם אשוב בלי הבהמות, אמות על ידי הסוחר. כי היה נדמה לו, מחמת פחד שהיה לו מן הסוחר, שימית אותו כשישוב בלי הבהמות. ואם אהיה כאן, גם פן אמות על ידי חיות שביער. ולמה לי לשוב אל הסוחר? כי איך אוכל לבוא אליו בלי הבהמות, כי היה לו פחד גדול ממנו. והלך ורדף יותר אחרי הבהמות, והם בורחים.

בתוך כך נעשה לילה. ודבר כזה עדין לא עבר עליו, שיצטרך ללון יחידי בלילה בתוך עבי היער כזה. ושמע קול נהמת החיות שהומים כדרךכם. ונתישב בדעתו, ועלה על איזה אילן ולן שם. ושמע קול החיות ששואגים כדרךכם.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"א (2) - מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו

- ח. מה קרה לבן המלך האמיתי כשחזר לביתו?
 עשה תשובה ועזב את מעשיו הרעים
 חזר אל השכרות
 חיפש צדיק שיוציאו משאול תחתית
- ט. מה חלם בן המלך האמיתי?
 איך שנעשה מלך על כל העולם
 שיש יריד במקום וביום פלוני ויעשה מה שיזדמן לו בראשונה
- י. שכן השפחה האמיתי מתחרט על זה ששילח אותו
 י. מי פגע את בן המלך האמיתי ביריד?
 בן השפחה האמיתי
 עבד
 סוחר אחד
- יא. מה עשה בן המלך אמיתי אצל הסוחר?
 הוליך הבהמות שלו
 שימש אותו
 הוליך את הסוס שלו
- יב. מה קרה לבן המלך אמיתי כשהגיע ליער?
 תעו שתי בהמות שלו
 בא עליו חרטות על מה שעשה
 שתי התשובות נכונות.
- יג. מה עשה בן המלך האמיתי?
 הניח עצמו לשכב
 רדף אחרי הבהמות בתוך עֵבֵי היער
 הטמין עצמו בבור
- יד. למה היה לו פחד מהסוחר שימית אותו אם יחזור בלי הבהמות?
 כי הסוחר התרה בו שימית אותו
 כי נדמה לו שימית אותו
 כי חלם שימית אותו
- טו. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
 מה יצא ממי שלא מאמין שהוא בן המלך
 שצריך להתחרט על המעשים הרעים

- א. מה עשה המלך כששמע שמדברים מהחילוף?
 היה מזהיר אותם שישלחם
 היה מתבייש מאוד
 היה מענישם ונוקם בס מאוד
- ב. מה היה לפני המקום שעמד שם המלך לנוח ולטייל?
 נהר מים
 אגם מים
 שדה עם פירות מתוקים
- ג. מה עשה שם המלך?
 טבל בנהר
 צד חיות
 התחרט על החטא והעוולה הגדולה שעשה שגירש בחנם את בן המלך האמיתי
- ד. מה עשו המלך ושריו אח"כ?
 המשיכו לטייל
 חזרו לביתם
 התעכבו שם באותו מקום
- ה. מה קרה למלך אחר שחזר לביתו?
 נתעסק בעסקיו ועבר מדעתו ענין הנ"ל
 לא עבר מדעתו ענין הנ"ל והיה טרוד מזה
 תפס את המלוכה בחוזק גדול
- ו. מה עשה בן המלך אמיתי פעם אחת כשיצא לטייל?
 בזבז מעותיו
 טבל במים
 הניח לשכב
- ז. מה עשה שם בן המלך אמיתי?
 הצטער והתחרט מאוד על המעשים הרעים שעשה
 לקח עצמו שוב אל השתיה
 דיבר שם עם חבירו

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך